

குறுந்தொகையில் தோழியின் மாண்புகள்

முனைவர் தி. மணிமொழி

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை, காவேரி மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி),
திருச்சிராப்பள்ளி - 18, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

உலகின் தொன்மையான மொழிகளுள் தமிழ்மொழியும் ஒன்றாகும். தமிழ்மொழி எழுத்துக்கும் சொல்லுக்கும் மட்டுமின்றி வாழ்க்கைக்கும் இலக்கணம் கூறிய சிறப்புடையது. உயர்ந்த வாழ்வியல் முறையை விளக்கும் வகையில் சங்க இலக்கியம் அமைந்துள்ளது. சங்க இலக்கியம் அக்கால மக்களின் வாழ்வியலையும், தமிழ்ச் சமூகத்தின் பண்பாட்டையும் பல்வேறுபட்ட தகவல்களையும் அளிப்பதில் முதன்மையாய் விளங்குகிறது. பிற மொழிகளின் அறக்கருத்துக்களை விஞ்சி நிற்கும் வகையில் செம்மைத் தன்மையுடன் தமிழ் இலக்கியங்கள் அமைகின்றன. அவற்றில் முன்னோடியாய் விளங்குவது சங்க இலக்கியம் ஆகும். சங்க இலக்கியத்தின் பாடுபொருளாய் விளங்குபவை அகமும் புறமுமாகும். பழந்தமிழரின் இரு கண்களாக காதலும் வீரமும் விளங்கியதை சங்க இலக்கியம் சான்று பகர்கின்றது.

திறவுச் சொற்கள் :

மதிநுட்பம், அறத்தொடு நின்றல், அன்புள்ளம், வருத்தம், நல்வழிகாட்டுதல்.

முன்னுரை :

சங்க இலக்கியத்தில் அகஉணர்வை தலைவன், தலைவி என்னும் பொதுச்சொல்லால் அமைத்து பெரிதும் வெளிப்படுத்துவது குறுகிய அடிகளால் அமைந்த குறுந்தொகை ஆகும். கனவொழுக்கத்திற்குத் துணையாக அறிவுத்திறனோடு செயல்படுபவள் தோழி.

தலைவி தலைவனைச் சந்தித்த நாள்முதல் வரைவு மேற்கொள்ளும் அந்நாள் வரை உடனிருப்பவள் தோழியே. அக்கால கட்டத்தில்

தோழியின் கடமைகள் எண்ணிறந்தன. தலைவன், தலைவியது விருப்பு, வெறுப்புகளைக் குறிப்பினால் அறிந்து செயல்படும் மதிநுட்பமும் நெஞ்சுரமும் கொண்டவள் தோழி.

“நாற்றமும் தோற்றமும் ஒழுக்கமும் உண்டியும்” (தொல். பொருள். 1060)

எனத் துவங்கும் தொல்காப்பிய நூற்பா தோழியின் கூற்று நிகழும் இடங்களைக் குறிக்கும். தோழி பல உயர்பண்புகளைக் கொண்டவளாய் படைக்கப் பெறல் வேண்டும் என்பது தொல்காப்பிய நூற்பாவின் அடிப்படையாக விளங்குகின்றது.

தோழியின் சிறப்புகள் :

சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் தோழியின் செல்வாக்கு தலைமைச் சிறப்பு வாய்ந்ததாய் அமைகின்றது. தலைவியுடன் இணைபிரியாது வாழ்பவள் தோழி ஆவாள். தலைவன், தலைவி என்ற இரு மலர்களை இணைத்து மலையாக்க நார் போன்று செயல்படுவாள் தோழி. தலைவி தோழிக்குத் தெரியாமல் தலைவனைச் சந்தித்துக் காதல் கொண்டாலும் 1விரைவில் அவர்களது காதலினை தன் அறிவுத்திறத்தால் தோழி உணர்ந்து கொள்வாள்.

தலைவியும் பின்னர் தோழியின் உதவியின்றித் தலைவனைச் சந்திக்க இயலாது என்பதை உணர்ந்து அவளது உதவியை நாடுவாள். அதுபோல் தலைமகனும் தோழியின் உதவியை நாடுவான். ஏனெனில் தலைவியைப் பெற்று மகிழ தோழியின் உதவி தேவை. இதை உணர்ந்ததால் தலைவியின் மேல் தனக்குள்ள காதலை தோழியிடம் தெரிவிப்பான். அவனது காதலின் உண்மை நிலையினை உணர்ந்த பின்னர் அவர்களது காதலுக்கும் களவு வாழ்க்கைக்கும் தோழி துணை புரிவாள்.

களவு வாழ்க்கையில் தலைவன் இரவுக் குறியிலும், பகற்குறியிலும் வந்து தலைவியைச் சந்தித்து திரும்புவான். தலைவன் களவை நீட்டிபதிலே விருப்பமுடையவனாய் இருக்கத் தோழி அவனுக்குப் பல காரணங்கள் கூறி மணம் முடிக்க வற்புறுத்துவாள். அதே சமயத்தில் தலைவியின் வீட்டாரிடமும் அவளது காதலை முறைப்படித் தெரிவிப்பாள்.

அது அவளது கடமையாகவும் கூறப்படுகின்றது. அக்காதலை ஒத்துக்கொள்ளாத போது தலைவன் தலைவியை உடன்போக்கிற்கு ஒருப்படுத்துபவளும் தோழியே. இவ்வாறு தலைவியின் வாழ்க்கையில் பெரும் பங்கு ஆற்றுவாள் தோழியாவாள்.

களவு வாழ்க்கையில் மட்டுமல்லாது கற்பு வாழ்விலும் தோன்றுகின்றாள் தோழி. தலைவன் தலைவிற்கு இடையே ஏற்படும் ஊடலைத் தோழி தீர்த்து வைப்பாள்.

“உள்ளம் புண்படாத வகையிலும் வாழ்வில் அரிய உண்மைகளை உணரும் வகையிலும் கடமை உணர்ச்சி கொள்ளும் வகையிலும் தலைவனுக்கு அறிவுரை கூறிய தோழியின் பேச்சுத்திறன் போற்றுதக்கதாகும்” என்ற மு. வரதராசனார் கூற்றுக்கும் பொருத்தமான பாத்திரமாவாள் தோழி.

தோழி சங்க அக இலக்கிய மாந்தர்களில் சிறப்பிக்குரியவள். தலைவன் தலைவி வாழ்வில் ஒப்பற்ற நிலையை வகிப்பவள். இவள் தலைவியை வளர்க்கும் வளர்ப்புத் தாயின் மகளாவாள்.

“தோழி தானே செவிலியது மகளே”
(தொல். பொருள். 1071)

எனும் தொல்காப்பிய நூற்பா இதனை உணர்த்துகின்றது. தலைவன் தலைவியர் களவு வாழ்க்கைக்குத் துணை நின்று அக்களவு நீட்டிக்காமல் தலைவனிடம் தலைவியை மணம் முடிக்கத் தூண்டி தலைவியின் வாழ்க்கை கனவை இணைத்துக் கொண்டவளாக தோழி திகழ்கின்றாள்.

குறுந்தொகையில் தோழியின் பாடல்களில் வரும் செய்திகளை அன்புள்ளம், நல்வழிக்கு வித்திடல் வருத்தம் வெளிப்படல், தலைவி

தோழியின் ஒற்றுமை, நடுவுநிலைமை வெளிப்படல், அறத்தொடு நின்றல், மதிநுட்பம், தலைவனுக்கு அறிவுரை கூறுதல் போன்ற தலைப்பின் கீழ் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

அன்பு வெளிப்படுதல் :

தோழி தலைவியின் வாழ்வேடு இணைந்தவள். தலைவியின் மீது மிகுந்த அன்புள்ளம் கொண்டவளாகத் திகழ்கின்றாள். தலைவியின் மீது மிகுந்த அக்கறை கொண்டவளாகவும், தலைவிக்காகவே தான் வாழ்வதும் இதன் வழி தெரிகிறது. “சங்க காலச் சமூகத்தில் காதல் என்பது பிறவி தொறும் தொடர்ந்து வரும் ஓர் உயிர்ப் பிணைப்புணர்வாகவும் மாற்றிக் கொள்ள முடியாததாகவும் அமைந்தது.

பண்டை அகவாழ்க்கையின் வீறாகக் காதல் அமைந்த காதலரும் தோழரும் பெற்றோரும் ஊரோடும் காதலை தடமாற்ற முனைந்திலர்”. அந்தவகையில் தோழி அகவாழ்வில் குறிப்பிடத்தக்கவள்.

தலைவனை விரும்பிய தலைவியின் காதல் வெற்றி பெறுவதற்குப் பெரிதும் துணை நிற்பவள் தோழி. தலைவி மீது தான் வைத்திருக்கும் உயரிய நட்புணர்வால் தலைவன் - தலைவி இருவரையும் திருமணத்தில் ஒன்றிணைப்பது தன் கடமையென்று செயல்படுகிறாள். தலைவி தன் உள்ளத்தில் உள்ள தலைவனைப் பற்றி தோழியிடம் கூறுவதன் மூலம் தன் கவலை நீங்கித் தலைவனோடு கற்பின் உயர்நிலையில் இல்லற வாழ்வை அடைகிறாள்.

“யானுமோர் ஆடுகள மகளே என்கைக் கோட நிலங்குவளை நெகிழ்த்த
பீடுகெழு குரிசிலுமோர் ஆடுகள மகளே!”
(குறுந் - 31)

என்ற அடிகளின் மூலம் தலைவனோடு களவு மணம் புணர்ந்த தலைவி அதனை வேறு யாரிடத்தும் கூறாது தோழியிடத்துக் கூறுவதை அறிகிறோம். தான் தலைவனோடு வைத்திருக்கும் அன்பை உரியவர்களிடம் உரிய முறையில்

எடுத்துரைக்கும் பாங்கு தோழியால் மட்டுமே முடியும் என்று தலைவி நம்புவதையும் இதன் மூலம் உரை முடிகிறது. ஆக, தோழியானவள் தலைவன். தலைவி ஆகிய இருவருக்கும் பாலமாகத் திகழ்வதைக் காணமுடிகிறது.

நல்வழிக்கு வித்திடல் :

தலைவன் தலைவியைக் காண வரும் போதும், வரைவு மேற்கொள்ளும் போதும், வினைமுடித்து மீண்டு இல்லம் திரும்பும்போதும், வரைவு முடிந்த பிறகும் தலைவியின் உள்ளம் மகிழ்ச்சி அடையும். அச்சூழலில் தோழியின் மனமும் மகிழ்ச்சியில் திளைக்கும்.

“செருவறு குதிரையின் பொங்கிச் சாரல் இருவெதிர் நீடுஅமை தயங்கப் பாயும் பெருவரை அடுக்கத்துக் கிழவோன் என்றும் அன்றை அன்ன நட்பினன்”(குறுந் - 385)

என்பதன் வழியாக தலைவன் என்றும் முதல் நாள் போன்ற நட்பினன் என்று தலைவி தலைவனின் உயர்ந்த பண்பினை வெளிப்படுத்துகிறாள். அதனால் தலைவியும் தோழியும் மிகுந்த மகிழ்ச்சியால் நிறைவடைகின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

வருத்தம் வெளிப்படல் :

தோழி தலைவி மகிழ்ச்சி அடையும் போது தானும் மகிழ்ச்சியோடு இருக்கிறாள். தலைவி வருத்தத்தில் இருக்கும் போது தானும் மனவருத்தம் அடைகிறாள். இரவில் வந்த தலைவனை நோக்கி மனம் வருந்தி தோழி கூறுகிறாள்.

“வயல்கால் மறைத்தலின் விசும்புகா ணலரே நீர்பரந்து ஒழுகலின் நிலம் காணலரே எல்லை சேறலின் இருள்பெரிது பட்டன்று பல்லோர் துஞ்சம் பானாள் கங்குல் யாங்கு வந்தனையோ? ஓங்கல் வெற்ப! வேங்கை கமழும் எம் சிறுகுடி யாங்கு அறிந்தனையோ? நோகோ யானே” (குறுந். 355)

என்ற பாடலில் மிகுதியான மழை பெய்வதால் வானத்தைக் காண இயலவில்லை. மழைநீர் நிலத்தில் பரந்து செல்வதால் நிலத்தையும் காண முடியவில்லை. கதிரவன் மறைந்துவிட்டால் இருள் மிகுதியாயிற்று.

ஊரில் பலரும் தூங்குகின்ற நடு இரவில் மலைநாட்டுத் தலைவன். வேங்கை மலர்களின் மணம் கமழும் தலைவியின் சிறுகுடியை இரவில் கண்டறிந்து வந்ததை எண்ணி தோழி மிகவும் வருந்தினாள். தலைவன் வருகையால் மகிழ்ந்த போதிலும், அவன் வரும் வழியின் தன்மையைக் குறித்து எண்ணி வருந்துகின்றாள். இந்த இரவு நேரத்தில் எப்படி வந்தாய் என தோழி தலைவனிடம் மனம் வருந்தி கேட்கிறாள். இதில் தோழியின் வருத்தம் தெரிகிறது.

தலைவி தோழியின் ஒற்றுமை :

ஒவ்வொரு சந்திப்பிற்கும் தோழி உடன்படுவாள் என எதிர்பார்க்க முடியாது. இரவுக்குறி வந்து நீங்கும் தலைமகனிடம் அவனது வழியின் அருமை கூறி அவன் வரவைத் தவிர்க்கச் செய்வாள். அதாவது தலைவியை இரவில் சந்திக்க இயலாவிட்டாலும் அவர்களுக்கிடையே உள்ள நட்பு தேய்வதில்லை என்பதைத் தலைவனுக்குத் தெரியப்படுத்துவாள்.

“காமம் ஒழிவது ஆயினும், யாமத்துக் கருவி மாமழை வீழ்ந்தென அருவி விடர் அகத்து இயம்பும் நாடலம் தொடர்பும் தேயமோ நின்வயினானே” (குறுந். 42)

தலைவிக்கும் தனக்குமுள்ள ஒற்றுமையை எம் தொடர்பும் தேயுமோ என்பதிலிருந்து அறியலாம் தலைவியின் மேல் தனிப்பட்ட அக்கறை கொண்டவளாதலால் தலைவியின் மேனி வேறுபாடுகள் அவர் தோன்றுவதற்குக் காரணமாகலாம் என்று அஞ்சும் தோழியைக் காணமுடிகின்றது.

நடுவுநிலைமை வெளிப்படல் :

அனைத்து நிலைகளிலும் தோழி நடுவு நிலைமையிலிருந்து தவறாது நடந்து கொள்கிறாள்.

எல்லா சூழ்நிலையிலும் நிதானமான முடிவையே எடுக்கிறாள்.

சூழல் வரும்போது தலைவியின் தாயிடம் காதலை வெளிப்படுத்துகிறாள். தலைவி தனக்கு முக்கியம் என்பதால் தலைவி கூறும் அனைத்திற்கும் சம்மதம் தரவில்லை. இது சரி, இது தவறு என நடுவு நிலையில் நின்று தலைவியை வழிநடத்துகிறாள்.

“அழிவினவை நீக்கி ஆறுய்த் தமிழின்கண் அல்லல் உழப்பத நட்டி” (குறள் - 787)

கேடானவற்றை நீக்கி, நல்வழியில் செலுத்தி துன்பம் உண்டாயின் தானும் துன்புறுவதே ஒத்த நடப்பாகும் என்று குறள் கூறுகிறது.

அத்தகைய சிறந்த நட்பையே தோழி உரித்தாக்கிக் கொண்டிருக்கிறாள். தோழியின் ஒவ்வொரு செயல்பாடும் தலைவியின் நலம் நோக்கியதாகவே அமைகிறது.

தோழி செவிலிற் தாய்க்கு முறையாகத் தலைவியின் களவொழுக்கத்தினை வெளிப்படுத்துகிறாள். அதன்பிறகு படிப்படியாக ஏனையோருக்கும் தலைவியின் களவொழுக்கம் வெளிப்படுத்துகின்றன.

“எளித்தல் ஏத்தல் வேட்கை உரைத்தல்” (தொல். பொருள் : 1153)

என்று ஏழுவகைப்பட்ட அறத்தொடு நிலையுள் கூறுதல். உசாதல் என்ற ஒன்றை நீக்கி ஏனைய ஆறு நிலைகளிலும் தலைவியின் களவொழுக்கம் தோழியால் செவிலித் தாயிடம் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது.

தலைவன் பரத்தையின் பொருட்டு பிரிந்தமையால் வாடிய தலைவியை தோழி இடித்துரைப்பதனை பின்வரும் பாடல் சுட்டுகிறது.

“கொன்முனை இரவுர் போலச்

சிலவா குகந் துஞ்சு நாளே” (குறுந் - 91)

இப்பாடலில் தகாத செயலைச் செய்த தலைவனிடம் ஊடல் கொள்ளாது கூடல் கொள்ளின் அதிகமான துன்பமே வரும் என்று

தலைவியை இடித்துக் கூறுகிறாள். தலைவனிடத்து ஊடல் கொண்டால் நான், தான் செய்த தவறை உணர்வாள். அப்போது பரத்தையை நாடாது உனக்கு அருள்வான் எனத் தலைவிக்கு உரிய காலத்தில் இடித்துரைத்து அவளின் வாழ்வை செம்மையுறச் செய்கின்றாள்.

அறத்தொடு நின்றல் :

அகத்தினை மாந்தர்களின் மன, மன ஒழுக்கங்களைக் களவு, கற்பு என்ற இரு பிரிவுகளில் அடக்குவர். இவ்விரண்டையும் இணைத்து நிற்பது அறத்தொடு நின்றலாகும். தலைவியின் களவு ஒழுக்கத்தை அதாவது பிறருக்குத் தெரியாமல் தலைவன், தலைவி மனங்கள் என்று சேர்ந்ததை உண்மையோடு வெளிப்படுத்துதலே அறத்தொடு நின்றல் ஆகும். தலைவி, தோழி, செவிலி, நற்றாய் என ஒவ்வொருவரும் அறத்தொடு நிற்பதுண்டு.

அறத்தொடு நின்றலின் விளைவு தலைவியை அவள் விரும்பிய தலைவனுடன் கற்பு வாழ்க்கையில் இணைப்பதாகும். தலைவியை தலைவனுக்குத் திருமணம் செய்வித்தலாகும்.

தலைவிக்கு உடனிருந்து பிறர் அறியாமல் களவுக் காதலுக்கு உதவியவள் தோழி. களவுக் காதல் கற்பாக மாற வேண்டும். காதல் வெளிப்பட்டுத் திருமணம் நிகழவேண்டும். ஆதலால் வாய்ப்பு ஏற்படும் பொழுது தோழி செவிலிக்குத் தலைவியின் காதலைக் குறிப்பாகப் புலப்படுத்துகிறாள். களவை வெளிப்படுத்துதல் என்று கூறாமல் அறத்தொடு நின்றல் என்று வைத்துள்ளது சிறப்பாகும். தலைவியின் கற்பு அறத்தைக் காப்பதற்காகக் களவு உண்மையை வெளிப்படுத்துவதால் இது அறத்தொடு நிலை என்று சொல்லப்படுகிறது.

“மலை என்ற சொல்லாட்சியினை நோக்கம் பழந்தமிழரின் நுண்ணறிவு நன்கு புலனாகும். மலை என்பது வியப்பு என்ற நோக்கில் மலைதல், மலைத்தல் போன்ற சொல்லாக்கங்களைப் பெற்றுத்தரும். மலை காற்றின் இயக்கத்திற்குத் தடையாகவும் காற்றை ஊடுருவி

இயங்கும்படியாகவும் உள்ள ஆற்றலைப் பழந்தமிழ்ப் புலவர்கள் நிலவியல் அடிப்படையில் எடுத்தோதுவர்” என்று பேரா. டாக்டர். இராம குருநாதன் குறிஞ்சி காட்டும் சமுதாயம் என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு மலை சிறப்புடையது. இத்தகைய ஆற்றலுடைய மலையின் சிறப்பினை குறுந்தொகையில் குறத்தி பின்வருமாறு பாடுகிறாள்.

“அகவன் மகளே! பாடுக பாட்டே
இன்னும் பாடுக பாட்டே அவர்
நன்னெடும் குன்றம் பாடிய பாட்டே”
(குறுந் - 23)

ஒரு குறிப்பிட்ட மலையைச் சார்ந்த தலைவன் ஒருவனை விரும்பினாள் தலைவி. செவிலித்தாய் தலைவியின் போக்கில் மாற்றத்தை உணர்கிறாள். எனவே குறத்தியை அழைத்துத் தலைவியின் மாற்றத்துக் காரணம் அறியக் குறி கேட்கிறாள். குறத்தி குறி கூறுமுன் வழக்கப்படி பல மலைகளையும் பற்றிப் பாடத் தொடங்குகிறாள்.

தலைவனுடைய மலையைப் பாடும் போது தோழி குறுக்கிட்டுக் கூறுகிறாள். “குறத்தியே! பாடு, பாடு அவருடைய மலையை மட்டுமே பாடிக் கொண்டேயிரு” என்கிறாள். இவ்வாறு குறி கூறுபவளைப் பார்த்து அவர் மலையை மட்டும் குறிப்பு தலைவியின் மாற்றத்திற்கான காரணத்தைத் தாய்க்கு வெளிப்படுத்திவிடும். களவு வெளிப்பட்ட பின் திருமண ஏற்பாடுகள் தொடங்கிவிடும். இதுவே தோழியின் எதிர்பார்ப்பு. இவ்வாறு குறிப்பாக நிகழ்வதே அறத்தொடு நின்றல் நிகழ்ச்சி ஆகும்.

இரவில் வந்து தலைவியைச் சந்தித்துத் திரும்புகிறான் தலைவன். இந்நிலை நீடிக்கிறது. தலைவனிடம் தலைவியை விரைவில் மணந்து கொள்ளுமாறு வேண்டுகிறாள். தோழி இதனையே வரைவு கடாவுதல் (மணந்துகொள்ள வேண்டுதல் அல்லது தூண்டுதல்) என்பர். சூழலை விளக்கி மணம் புரியுமாறு தலைவனைத் தோழி வேண்டுவது என வரைவு கடாதவுதலுக்கும் பொருள் கொள்ளலாம். வரைவு கடாவுதல்

குறிப்பாலும், வெளிப்படையாலும் அமையப்பெறும் குறிப்பாய் உணர்த்தும் போது பயனற்றுப் போனால் மட்டுமே வெளிப்படையாய்க் கூறுதல் மரபு.

“வேரல் வேலி வேர்க்கோட் பலவின்
சாரல் நாட! செவ்வியை ஆகுமதி!
யார் அஃது அறிந்திசி னோரே? சாரல்
சிறுகோட்டுப் பெரும் பழம் தூங்கி யாங்கு
இவள்
உயிர்தவச் சிறிது., காமமோ பெரிதே”
(குறுந் - 18)

இப்பாடலில் விரைந்து வந்து மணக்குமாறு தலைவக்குக் குறிப்பால் உணர்த்துகிறாள் தோழி.

“வளர்ந்த மூங்கிலை வேலியாக கொண்ட மலைச்சாரல் நாட்டினரே. உனது நாட்டில் வேலியின் உள்ளே வேரில் குலைகளை உடைய பலாமரங்கள் நிறைந்திருக்கும் எங்கள் மலையிலே பலாவின் உயர்ந்த சிறு கிளைகள் தாங்க முடியாதபடி பெரிய பழம் தொங்கும். அந்தக் கிளைபோல் தலைவியின் உயிர் மிகச்சிறியது. பெரிய பழம்போல் அவ்வுயிர் சுமக்கும் காமமோ பெரியது. யார் இதனை அறிவார்? நீ விரைந்து வந்து அவளை மணந்துகொள்” என்பது பொருள். தோழி குறிப்பால் உணர்த்துவதன் மூலம் அவளின் மதிநுட்பம் இப்பாடலில் வெளிப்படுவதை அறியமுடிகிறது.

தலைவனுக்கு அறிவுரை கூறுதல் :

காதல் மிகுதியால் இரவு நேரத்தில் வந்து தலைவியைச் சந்திக்க விரும்புகிறான் தலைவன். அந்தப் பழக்கத்தை கைவிடுமாறு தோழி குறிப்பாகக் கூறுகிறாள்.

“மலையில் எதிரொலி தோன்றுவது இயற்கையின் விளைவு. பரந்துபட்ட நிலையில் மலையிடந்தோறும் ஒலி நிலலாத; கேட்டுக் கொண்டேயிருக்கும். அருவியின் ஒலி விலங்குகளின் பூசல், ஒலி, திணைக்காப்போரின் ஒலி முதலியன மலையிடத்து யாண்டும் கேட்கப் பெறுவனவாகும்” என்ற கருத்திற்கேற்ப மலையில்

உள்ள அருவியின் ஓசை மழைப்பொழிவால் மறுநாளும் கேட்பதால் தலைவன் தலைவியை சந்திக்க மறுப்பு தெரிவிக்கிறாள் தோழி.

“காமம் ஒழிவது ஆயினும் யாமத்துக் கருவி மாமழை வீழ்ந்தென, அருவிடனம் விடர்அகத்து இயமன்பும் நாடாம் தொடர்பும் தேயுமோ நின்வயி னானே”
(குறுந்- 42)

தலைவனே! நீ இரவில் வராவிட்டால் மெய்யுற்றுப் பெறுகின்ற இன்பம் இல்லாமல் போகலாம். அதனால் என் தலைவி உன்னுடன் கொண்ட நட்புக் குறைந்து போகுமோ? நள்ளிரவில் பெரும் தொகுதியை உடைய பெரிய மழை பெய்கிறது. மலைக் குகைகளின் வழியே ஓழுகும். அருவியின் ஓசை மறுநாளும் கேட்கிறது.

அத்தகை மலைநாட்டைச் சார்ந்தவனே என வினாவிற்கு விடையை சொல்வாயா. இப்பாடலில் தலைவன் தலைவியின் கூடல் தொடர்பான செய்தி குறிக்கப்படுவதால் குறிஞ்சியின் உரிப்பொருள் தெரிகிறது. (தலைவியைக் கூடத் தலைவன் முயல்வதும், தோழி அதற்கு மறுத்துரைப்பதும் கூடல் தொடர்பானவையே) இரவில் பிறர் அறியாதபடி மலையில் மழை பெய்கிறது.

ஆயினும் அருவியின் ஒலியால் மழை பெய்தது அறியப்படுகிறது. பேசப்படுகிறது. அதுபோல் இரவில் பிறர் அறியாதபடி தலைவன் - தலைவி சந்திப்பு நிகழ்ந்தாலும் பகலில் தலைவியின் மேனி வேறுபாடு ஊராருக்கு இரவுச் சந்திப்பை உணர்ந்துவிடும். அவர்கள் இதைப்பற்றி பழித்துப் பேசத் தொடங்கிவிடுவார்கள். ஆகவே இச்சந்திப்பு வேண்டாம் என மறைமுகமாக உணர்த்துகிறார் தோழி.

முடிவுரை :

தோழி கூற்றுப் பாடல்கள் வாயிலாக தலைவியனது நலத்தில் தனி அக்கறை செலுத்துபவளாகவும், தலைவனைப் பிரிந்த தலைவியின் தோல் மெலிவை விரும்பாதவளாகவும், இரவுக்குறியில் தலைவனது

வரவினைத் தவிர்க்கச் செய்து, நட்பு பாராட்டி தலைவியை மணம் முடிக்கச் செய்பவளாகவும், தாய்க்கு அஞ்சும் தன்மையோடும் விளங்குவதைக் காணலாம். தலைவனிடம் தலைவியை ஒப்படைத்து தாய்போல அறிவுரை சொல்லும் தோழியைக் காணலாம். சங்க இலக்கியத்தில் தோழியின் மாண்பு சிறப்புடையது என்பதை இக்கட்டுரை வழி அறிய முடிகிறது.

பார்வை நூல்கள் :

1. முனைவர் ச. வே. சுப்பிரமணியன்., தொல்காப்பியம் தெளிவுரை
2. மு. வரதராசன்., குறுந்தொகைச் செல்வம்
3. கு. வெ. பாலசுப்ரமணியன்., சங்க இலக்கியத்தில் சமூக அமைப்புகள்
4. பேரா. டாக்டர். இராமகுருநாதன்., குறிஞ்சி காட்டும் சமுதாயம்
5. புலவர் இரா. இளங்குமரனார்., திருக்குறள் வாழ்வியல் உரை

ஐ